

[Holger K. Nielsen]

før, men vi får så håbe på, at vi får svaret i det socialdemokratiske indlæg her i anden runde.

Ministeren siger, at elevtallet falder i løbet af 1990'erne. Ja, det er korrekt, det har vi også sagt, men jeg synes alligevel, det er værd at holde fast i, at på de tre gymnasier, der foreslås nedlagt, er der et tilfredsstillende elevgrundlag i øjeblikket. Vi er fuldstændig enige i, at svigter elevgrundlaget, må man overveje at nedskære og så omprioritere de penge, man har, inden for uddannelsessektoren. Det er ganske klart, men det er jo ikke tilfældet i forhold til de konkrete forslag, der bliver behandlet i Københavns Amt.

Ministeren siger, at der ikke skal laves retningslinjer for høringer. Det synes jeg da ikke der skulle være noget i vejen for; det har man jo andre steder. I plansystemet har man en helt konkret høringsprocedure, der er fastlagt i lovene, og medmindre man fra ministeren eller Folketingets side fastlægger nogle retningslinjer for, hvordan høringerne skal foregå, har jeg ikke tillid til, at vi i fremtiden undgår den helt skandaløse høringsprocedure, der har fundet sted i Københavns Amt.

Til ordførerne for regeringspartierne og Det Radikale Venstre vil jeg sige, at hvis ellers der er repræsentanter for Københavns Amtsråd til stede her i dag, vil jeg da håbe, at de kan føle alle de stokkeslag, de fik fra næsten alle ordførere. Der er vist ingen tvivl om, at hele dette Folketing har givet Københavns Amtsråd en gang spanking, som det burde have haft for længe siden. I den henseende synes jeg at hr. Ole Vig Jensen holdt en overmåde interessant tale om, at man skal respektere decentraliseringen, og at der skal foregå forhandlinger.

Jeg synes også, der kan ligge nogle principielle problemer i, at vi trækker alt muligt herind i Folketinget. Det mener vi heller ikke man skal, men denne sag ligger jo herinde i og med, at det er ministeren, der skal give den endelige godkendelse. Og i og med, at ministeren er parlamentarisk ansvarlig over for dette Folketing, er det også Folketingets ansvar at forholde sig til dette. Sandheden er jo, at man i amtet har lavet nogle løsninger, som er rene gækgløsnings. Jeg har ikke talt med ét menneske, som synes, at det er en ordentlig løsning, man har fundet f.eks. på Vestegnen – ikke ét eneste menneske. Og situationen vedrørende Gentofte kunne udmærket udskydes, indtil man finder ud af,

om elevgrundlaget reelt falder så meget, at man skal nedlægge gymnasierne. Som vi har påpeget flere gange over for den socialdemokratiske ordfører, ligger besparelserne jo ikke i gymnasiesammenlægningerne. Besparelserne ligger i en forhøjelse af klassekvotienten. Dertil kommer, at i og med, at Søborg selv har tilbudt at blive nedlagt fra 1988, er der allerede derved opnået en besparelse, som kunne bruges til at redde Gentofte og genvurdere situationen på Vestegnen. Det er Folketingets pligt at forholde sig til dette.

Så siger hr. Ole Vig Jensen, at der foregår forhandlinger. Ja, det gør der, og det er også udmærket, at direktoratet konkret og meget grundigt er gået ind i forhandlinger om dette, men jeg tror, der er meget brug for, at der kommer nogle meldinger fra Folketinget, som er ganske præcise, og som kan åbne for den meget fastlåste situation. Jeg fornemmer meget tydeligt, at der næsten alle steder er forståelse for, at der bør kunne åbnes for den. Der er blot ét eller to mennesker derude, der ikke ønsker det – hvem det er, skal jeg ikke sige her, men det kan man måske gætte sig til. Derfor er det helt nødvendigt, at dette Folketing også forholder sig til denne sag og udtaler sig klart i dag. Og for mig at se er der så meget mudder i det socialdemokratiske forslag, at det, som hr. Aage Frandsen sagde det før, reelt vil være udtryk for status quo. Men o.k., det er da muligt, at bemærkningerne i næste runde kan overbevise mig om noget andet. Som det er nu, er det imidlertid kun vores forslag, der kan sikre, at der sker en ny forhandling i Københavns Amt med henblik på at finde en løsning, der ikke er så meget hul i hovedet som den, man er blevet enig om.

Fru Kirsten Madsen havde en række bemærkninger, som jeg ikke skal kommentere nærmere. Jeg synes, de talte meget for sig selv og måske siger noget om Fremskridtspartiets uddannelsespolitik. Det er da så blot godt, at Fremskridtspartiet ikke har flere mandater, end det har, her i Folketinget.

Korneliusen (S):

Jeg har et par bemærkninger til hr. Holger K. Nielsen og hr. Aage Frandsen, som jeg desværre ikke nåede at komme ind med som korte bemærkninger i første omgang. Jeg tænkte, at jeg ville samle dem op her i anden omgang, og det er vel helt galt at gøre det på den måde.